

ILIE CIOARĂ

Moartea morții
și desăvârșirea

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
Capitolul I	
Vise prevestitoare	8
Marea surpriză! Revelația fenomenului de dedublare	13
O nouă surpriză! Contactul cu lumea duhurilor	17
Diverse consultări în lumea de dincolo	17
Atașamentele dau aripi experiențelor	19
Fără sprijin astral sunt expus la multe neplăceri	20
Mi se propune plecarea din țară	21
Câteva descoperiri incomplete	23
Problema vieților succesive. Descoperirea unor vieți anterioare	24
Întâlnire cu un sinucigaș	27
Lipsa de adaptare aici – dificultăți la adaptare dincolo	28
Entități ce nu realizează că s-au desprins de corpul fizic	29
Cer iertare unui Suflet căruia i-am greșit în această viață	30
Greșeli și păcate în lumina sancțiunilor din lumea astrală	32
Alte forme de ispășire	34
Întâlnirea unei entități superioare	35
Solicitări îndrăznețe	37
Împlinire de destin	40
Câteva considerente	41
Capitolul II	
Experiențe realizate în timpul detenției	
25 aprilie 1951 – 15 octombrie 1956	42
Diverse meditații	42
Consultarea mareșalului Alex. Averescu	46
Diferite consultări astrale	47

Un fenomen de posesiune astrală	50
Un posibil risc al dedublării	51
Un exercițiu Yoga	52

Capitolul III

Documentare, studiu, experiențe, muncă asiduă cu mine	53
---	----

Mediumitate	56
O entitate mă scoate din corp	58
Rugăciuni făcute în afara corpului și îndemn la rugăciune	59
Semnul crucii mă salvează din multe situații dificile, în lumea astrală	62
Întâlniri cu entități negative	64
O lecție de smerenie oferită de prieteni astrali	66
Îngâmfarea este pe loc sancționată în lumea cealaltă	67
Atitudinea smerită și blândețea acționează în chip strălucit și în lumea de dincolo	68
Suflete în chinuri și chinuitori de suflete	68
Spiritele aflate în planurile superioare ajută pe cele aflate mai jos, dacă acestea acceptă ajutorul	69
Suflete cercetate în diverse rânduri și găsite în aceeași stare de nemulțumire, de suferință	72
O entitate se prăbușește la simpla atingere, altele evită uneori contactul cu mine	83
Suflete găsite dincolo în stare de resemnare	84
Întreaga noastră activitate de pe pământ o găsim dincolo	87
Îndoieli astrale în privința dedublării	88
O entitate astrală mă socotește nebun	89
Incinerarea procură sufletelor chinuri înspăimântătoare	92
O familie mă solicită să-i aduc dovezi despre nemurire	93
Rugăciunea dincolo nu are durată dacă nu te obișnuiești cu ea aici	96
Laude și laudăroși și dincolo, ca și aici	97
Întâlnire cu mama și cu tata (Stanca și Gheorghe Mladin-Jianu)	98

Un suflet chinuit	100
Păcatele săvârșite aici le vom avea în față dincolo și vom suferi în funcție de cunoașterea și de gravitatea lor	101
Oaspeți astrali ce-mi fac o vizită cu semnificație	104
Spirite întâlnite în locuri subterane	105
Întâlnire cu Antal, ghidul cercului nostru spiritualist	106
Intrarea pe poarta strâmtă	108
Soț și soție aici; dincolo, fiecare este pe alt nivel de evoluție	109
„Când nu trudești suficient aici, dincolo treci la strung“	110
Suflete care evită să se întâlnească cu mine	110
Efortul, chiar pentru o scurtă perioadă, este răsplătit dincolo	112
Orbirea de dincolo este mult mai grea decât pe pământ	114
Sfaturi oferite de lumea de dincolo pentru pământeni	115
O întâlnire interesantă	117
Întâlnirea dincolo cu J. Kennedy	120
Descoperirea unei alte vieți anterioare	124
Întâlnirea cu un suflet pe un plan superior	128
Ridicarea pe scara evoluției impune muncă personală	130
Mulțimile adunate în jurul tău – un permanent pericol pentru urcuș spiritual	131
Un sfat pentru monah: „desprinderea de lume“	134
Sinuciderea procură suferințe îngrozitoare	135
Datoriile neachitate ne pun în situații neplăcute la trecerea dincolo	139
Diferite aspecte astrale și medii infecte	142
Vorbirea multă aduce, implicit, și greșeli mai multe și suferințe pe măsura lor – atât aici, cât și dincolo	151
Ateism în lumea noastră, afirmații ateiste și în lumea de dincolo	152
În lumea spiritelor, hoții au cheile închisorii asupra lor	158
Fantoma mea sperie păsările din curtea unui gospodar din Costinești, fam. Ilie și Ana Anghel	160
O formă îngrozitoare de ispășire	160
Diverse întâlniri astrale și diferite piedici astrale	161
Diferite piedici astrale	171

Călăuze vizibile astrale și alte forme prin care am fost ajutat în dedublările mele	172
Răscruce de drum. Ceasul răfuielilor și hotărâri îndrăznețe	174

Capitolul IV

Cărarea îngustă	184
O împărtășanie simbolică	188
Un alt caz de previziune	190
Un medic își consultă profesorul aflat dincolo	191
Un astral aflat într-o situație delicată	193
O tentativă de reîncarnare curmată brutal	194
Un sinucigaș, după 35 de ani de viață subterană	195
Un caz de sinucidere nedeliberată	196
Mi se solicită două confirmări	198
Un astral se îndoiește de existența morții!	199
O prelegere în lumea astrală	200
O interesantă desprindere astrală	201
Semnul crucii – un act de violență împotriva entităților mai puțin evolute	202
O entitate îmi cere pâine ca să-și astâmpere foamea	203
Alte curiozități și surprize astrale	204
O vindecare astrală	208
Ultimul pelerinaj în lumea astrală	210
Despărțirea	212

Cuvânt înainte

În anul 1948, un urmărit politic, fiind încolțit de securitate, găsește refugiu în casa părinților săi dintr-o comună aflată în mijlocul Olteniei. Aici, într-un pod de bucătărie de vară, în semiîntuneric, își duce existența în cea mai strictă clandestinitate timp de doi ani și șapte luni de zile.

Încă de la început, în acest climat dur, cu el se petrece un fenomen de dedublare. Impresionat de noutatea fenomenului, inițiază o mulțime de experiențe care-i dau certitudinea nemuririi sufletului. Pe măsură ce își consolidează convingerea privind independența structurii psihice de corpul fizic, se avântă în lumea duhurilor, a celor plecați de pe pământ, de unde aduce informații surprinzătoare. De asemenea, prin investigarea propriului trecut, își descoperă câteva vieți anterioare, confirmând în acest fel teza reîncarnării sufletelor.

Este obligat să plece din acest ascunziș întrucât părinții săi sunt izgoșiți din comună, iar în gospodăria lor se va instala Cooperativa Agricolă Populară.

La 25 aprilie 1951 este arestat la locuința lui de la Brașov și trimis la închisoarea Făgăraș, unde ispășește o condamnare de cinci ani și șase luni de zile. În această perioadă își continuă experiențele, corelate (în limita posibilităților) cu verificări pe ambele planuri: terestru și astral.

După eliberare, își stabilește domiciliul în București, unde face cunoștință cu un cerc de înaltă spiritualitate morală, condus de un spirit ales. Spre deosebire de alte cercuri spiritiste, aici se predau lecții de mistică creștină. Se puna accent pe practicile religioase recomandate de Patrologia creștină, Filocalia etc., cu recomandarea expresă a Rugăciunii inimii.

Prin mijlocirea acestui grup de idealști îi este din plin satisfăcută setea de cunoaștere a fenomenului parapsihologic dedublarea, pe care l-a practicat timp de opt ani. De acum încolo, numărul experiențelor crește vertiginos, pe măsura solicitării noilor cunoscuți, care voiau să afle noutăți despre cei plecați. Noi și noi dovezi vin să reîntregească și să consolideze convingeri deja formate.

Concomitent cu numărul tot mai mare de informații în legătură cu desfășurarea existenței dincolo de mormânt, crește și setea de autoperfecționare. În acest sens, urmărind viețile sfinților, renunță la viața omului obișnuit și devine monah. Timpul și-l petrece între munca legată de serviciu și singurătatea locuinței, unde studiază numai literatura ce tratează căile și metodele care promit ameliorarea psihologică a ființei umane. Își însușește Rugăciunea inimii, pe care o rostește neîncetat zi și noapte.

După alți opt ani de privațiuni și luptă înverșunată cu pornirile ancestrale ale propriului ego, rămâne totuși nemulțumit. Întreaga strădanie nu i-a adus decât mici schimbări de suprafață, cu totul neînsemnate. În fața unui asemenea bilanț, ia hotărârea de a părăsi țara, pentru a îmbrățișa viața de sihastru pe muntele Athos. Securitatea însă, în ultimul moment, se opune.

Obligat să trăiască în continuare în același climat, începe să mediteze mai mult asupra credinței, practicilor religioase, diferitelor metode de luptă cu sine. În final ajunge la concluzia că toate acestea nu îl conduc pe practicant la integrarea în „Marele Tot“, din care toate purced.

Într-un moment de revelație, află că puritatea minții și Absolutul nu pot fi atinse prin credință, voință, efort, imaginație, analize etc., și că orice activitate este și rămâne în orice împrejurare un obstacol permanent la întâlnirea omului cu Dumnezeu.

În urma acestei fericite descoperiri, adoptă o nouă modalitate de întâmpinare a frământărilor ego-ului gânditor. Ascultă și privește cu întreaga atenție orice reacție a psihicului propriu care survine automat la mișcarea permanentă a Vieții. Altfel zis,

o stare de conștientizare spontană, realizată pe parcursul unei clipe, în care gândirea tace cu desăvârșire.

Această simplă Cunoaștere de Sine o practică timp de circa doi ani și jumătate, când întâlnește o nouă și mare surpriză. Gândirea, fără nici un efort, își încetase zburdălnicia, ego-ul și-a pierdut însemnătatea în actul de decizie, în structura lui se ope-rase, pe căi nevăzute și neurmărite, o incizie, ca o fereastră spre Infinit. Această deschidere îi permite practicantului să părăsească fără nici un efort mărginirea egocentristă, spre a întâlni Absolutul. Cărarea îngustă se descoperise singură!

Autorul acestei cărți se socotește doar un instrument, prin care s-a transmis acest mesaj simplu și la îndemâna tuturor oamenilor dispuși să-și cunoască șubreda condiționare și să atingă Sacrul – Scânteia Divină. Toți cei care întâlnesc această Sfântă Realitate nu pot avea decât un singur limbaj și o unică viziune a faptelor, care nu pot fi niciodată contrazise, negate sau interpretate.

Capitolul I

WISE PREVESTITOARE

De când mă știu, încă din copilărie, am avut vise premonitoare. Unele dintre acestea erau de-o claritate absolută. Nu pretindeau nici un fel de efort pentru a fi înțelese. Altele, dimpotrivă, erau mai mult sau mai puțin voalate și, implicit, fiecare solicita un anume efort de descifrare.

În sfârșit, o ultimă categorie de vise îmi era atât de criptic transmisă, încât făcea imposibilă chiar și o vagă tălmăcire. Mesajul devenea însă foarte evident, fie concomitent cu desfășurarea evenimentelor, fie ulterior, după consumarea lor.

Vă redau câteva din aceste vise, unele cu implicații certe în desfășurarea vieții mele.

În 1930 eram elev în clasa a treia la un liceu din Banat. Locuiam la aceeași gazdă (Neni Cristina) cu un coleg de clasă, M. Văcărescu. În luna februarie din acel an am avut următorul vis:

În fața casei unde locuiam, s-a oprit o căruță cu doi cai negri, condusă de un țăran, a cărui figură mi-a rămas bine întipărită în minte. Nu-l mai văzusem nici odată. În timpul visului nu știam cine este. Noi, cei trei: eu, gazda și colegul ne-am urcat în această căruță, în partea din spate, așezându-ne pe un leagăn format din două scânduri acoperite cu o pătură. Eu ocupam locul dintre cei doi. Și iată-ne porniți la drum, străbătând o regiune cu totul necunoscută mie. Pe întregul parcurs, am înregistrat o mulțime de amănunte ca trecerea printr-o pădure, peste un pod, un izvor din care am băut apă etc.

În final, visul se termină în clipa când, urcând pe un drum în pantă, m-am ridicat în picioare, și când am trecut pe sub un măr, am smuls un smoc de merișoare puțin dezvoltate.

În luna iunie a aceluiași an, la începutul vacanței, visul prevestitor a devenit realitate. Omul cu căruța s-a dovedit a fi fratele colegului meu, care ne-a invitat câteva zile în comuna Rugi, la circa 10-15 km. Înfațișarea sa, caii și căruța, ca și întregul drum parcurs, îmi erau de-acum foarte cunoscute.

În momentul când urcam dealul, am uitat de vis. Dar, ajungând sub un măr ce-și revărsa crengile peste drum, în mod mecanic m-am ridicat și am repetat întocmai ceea ce făcusem în starea de vis. Visul mi-a revenit în toate amănunțele lui. Suprapunerea era perfectă.

Am avut un alt vis, în împrejurări diferite. În ziua de 22 martie 1945, am fost arestat pentru prima dată și reținut fără nici un fel de anchetă, fiind învinuit de atitudine ostilă față de clasa muncitoare (formularea aparține autorităților ce acaparaseră de curând puterea în Stat). În timpul reținerii, am iarăși un vis cu semnificație precisă.

Mă aflu la București, în casa fratelui meu. În fața casei se oprește o mașină de culoare neagră, condusă de un șofer necunoscut. Ne urcăm, eu și fratele meu, cu soțiile și pornim pe un drum pe care nu-l mai străbătusem nici odată. La intrarea într-o localitate suntem opriți de un post de control al armatei sovietice. Ni se controlează cele trei geamantane, apoi ne urcăm și continuăm drumul.

Visul se termină aici. După aproape două luni de zile, am fost trimis în lagărul de la Caracal. Pe drum, în gara București-triaj, evadez. De aici încolo, totul s-a desfășurat întocmai ca în vis. Un taxi angajat de pe piață ne-a dus la Craiova și apoi în comuna natală, la părinții mei.

Și iată un alt vis, cu o semnificație care încă nu s-a realizat. În cursul lunii august 1945, într-o după-amiază foarte călduroasă, m-a cuprins un fel de toropeală și, contrar obișnuinței, am adormit.

Pe bolta cerului, cum priveam înspre răsărit, observ o stea cu cinci colțuri. În mijlocul ei, chipul lui Lenin. Cum o priveam, deodată steaua se desprinde de pe bolta cerului și începe să se rostogolească din ce în ce mai repede. Nu mi-am dezlipit privirea de ea, decât în clipa când s-a prăbușit în imensitatea oceanului.

Urmează o nouă viziune. De data asta proiectată pe sol.

Eu privind de undeva de sus. Văd harta României, cu munți, râuri și localități, în care era inclusă și Basarabia, așa cum am învățat la școală.

Acest vis l-am povestit pe parcursul anilor de sute de ori, și la diferite persoane, ori de câte ori s-a ivit prilejul. Sunt convins că n-am să mor fără să văd și împlinirea acestui vis. Altfel nu mi s-ar fi dat.

Și, în sfârșit, un alt vis de o importanță covârșitoare în desfășurarea evenimentelor ce aveau să-mi schimbe în întregime modul de-a gândi și acționa pentru tot restul existenței mele.

Suntem în luna august 1948. De circa o lună de zile, un nou val de arestări se declanșase în întreaga țară. Printre cei considerați ca potențiali periculoși pentru siguranța statului totalitar, figuram și eu. Și, ceea ce făcusem în 1945, după evadare, am făcut și de astă dată.

Așadar, iată-mă din nou în comuna Vârtoș, în casa părinților, a căror gospodărie îmi oferă multe posibilități de ascundere și, în plus, garanția că într-o eventuală descoperire, nimeni n-ar fi avut de suferit de pe urma mea, soția și părinții fiind exceptați de la rigurile legii, în cazul respectiv.

Știam că vor veni să mă caute și aici, întrucât mă căutaseră în alte trei localități diferite. În acest sens, am luat unele măsuri de prevedere. Nu am mai apărut în comună și mi-am aranjat în podul unei bucătării de vară un culcuș pentru dormit în timpul nopții.

În ziua de 15 august, de Sfânta Maria, se ținea târgul anual în comună și toți ai casei erau plecați.

Pe mine m-a cuprins aceeași toropeală ciudată, de care am mai amintit, și am pus capul pe pernă, deși dormisem bine în noaptea precedentă. Furat de această moleșeală, am adormit imediat. Și iată visul de o extraordinară claritate, importanță și împlinire așa de apropiată:

Cineva bate în poartă și, întocmai ca în stare de veghe, mă deplasez să văd cine este și ce vrea. În fața mea era Ștefan Dinu (un consătean) care, fără vreo altă explicație, mi se adresează:

– Domnu' Cici, deseară vin să te caute!

– Bine, nene Ștefan, îți mulțumesc, îi răspund eu.

După ce a repetat și a doua oară acest avertisment și eu i-am răspuns cu aceleași cuvinte, s-a îndepărtat puțin apoi s-a întors cu fața spre mine și, pe un ton ceva mai apăsat, îmi spune:

– Să știi, domnu' Cici, că deseară vin să te caute!

I-am mulțumit din nou. Ambii știam că este vorba de jandarmii care, în acea vreme, asigurau ordinea în comunele țării.

M-am trezit brusc, cu emoția ce ți-o procură, de obicei, anunțarea unei vești importante. Deci – mi-am zis – iată că a venit și ceasul ce-l așteptam oarecum.

Înspre seară, s-au adunat toți ai casei și eu le-am relatat visul respectiv. Tata, care era un om foarte cumpătat și judeca lucrurile la rece, a încercat să mă convingă că visul ar fi urmarea preocupărilor și grijilor mele. I-am spus că, dacă totuși vin să mă caute, să le spună că am plecat de două zile la mine, la Brașov.

Un glas dinăuntru mă îndemna să nu stau la masă cu ei și să mă retrag în ascunzătoare. La insistențele lor, m-am așezat totuși la masă. Deodată, cineva mi-a ordonat să plec imediat. M-am ridicat brusc de la masă și, hotărât, am deschis ușa, urmat de tata. Odată intrat în bucătărie, m-am urcat pe un butoi, am ridicat capul și m-am înălțat în pod. Când să așez capacul la loc am auzit un zgomot în curte. Erau patru jandarmi, care veneau spre casă în pas alergător, apărându-se de câini. Tata abia a apucat să pună cârligul la ușa ce închidea bucătăria.

– Ce căutați, domnule, la mine în curte? îl aud pe tata.

Când a aflat că mă caută pe mine, le-a spus destul de tare, ca să aud și eu, că am plecat la mine acasă, de două zile. Distanța dintre noi, în linie dreaptă, nu era mai mare de doi metri.

Au făcut o percheziție sumară și au plecat să mă caute la conacul ce-l aveam la circa doi kilometri depărtare de casă. Erau bine informați. Cu două săptămâni înainte, stătusem acolo.

Din această clipă am hotărât să trăiesc în cea mai deplină clandestinitate, să locuiesc în acest pod în care o rază slabă de lumină îmi anunța în fiecare dimineață răsăritul soarelui, pentru ca, mai târziu, totul în jur să rămână într-o semiobscuritate monotonă.

Ziua, neputând să citesc, am dus o viață mai mult meditativă cu care nu fusesem obișnuit până acum. Meditez, fără să vreau, la propria-mi viață, la ceea ce am făcut și nu trebuia să fac, la ceea ce trebuia să fac și n-am făcut. Rezultatul, un bilanț lipsit de orice strălucire.

În această stare de incertitudine și frământare, o presimțire vagă, dar pregnantă, pornind parcă din adâncurile cele mai îndepărtate ale ființei mele, mă anunța că ceva deosebit se va întâmpla cu mine. Uneori acest „ceva“ îmi procura o stare de apăsare aproape dureroasă. Și așa s-au scurs aproape două săptămâni, punându-mi mereu întrebări. Nici un răspuns însă nu venea să mă scoată din această suferință surdă! Și totuși, acel „ceva“ nu s-a lăsat prea mult așteptat.

Marea surpriză! **Revelația fenomenului de dedublare**

Într-o noapte înstelată – o lumină aproape ca ziua. Mă aflu, nu știu cum, în afara trupului meu, la zece-cincisprezece metri depărtare de locul unde dormeam. Înălțimea – patru-cinci metri, apreciată după nucul ce-l aveam în fața casei.

Așadar, suspendat în aer, complet conștient, știam cine sunt, unde îmi este corpul. Îmi amintesc toate evenimentele ce mă aduseseră în casa părinților mei. De asemenea, aveam conștiința clară a timpului petrecut în această ascunzătoare. Și deodată un gând neașteptat: „Oare nu mi-am pierdut mințile?”

Nu-mi dau nici un răspuns și îmi arunc privirea spre poarta aflată la aproape cincizeci de metri, unde și ajung. Poarta are înălțimea de trei metri. Eu mă aflam nu cu mult deasupra ei. M-am oprit o clipă. Mă simt extraordinar de bine. Astfel de clipe nu le-am trăit nici odată în stare de veghe. Fără să mă întorc, am revenit, alunecând, la locul inițial. Și iarăși întrebările:

– Doamne, stau de câteva zile în acest pod, oare nu mi-am pierdut mințile? Cum e posibil ca cineva să fie în două locuri, corpul acolo și eu, ființa adevărată, aici?

Fiorul ce m-a cuprins, de astă dată necontrolat, m-a readus spontan în podul luminat de o lumină gălbuie, deosebit de clară. Cu acest prilej văd o seamă de amănunte din adăpostul meu, pe care, din cauza obscurității, ziua nu le puteam observa.

Urmează pătrunderea în corp. Impresia era aceea a unui șarpe care pătrunde în interior prin gură. De fapt, era o energie care, pe măsură ce se infiltra în corp, îmi îngăduia să mă mișc pe porțiuni: cap, mâini, picioare etc. Inima îmi bătea cu putere. De-acum, în stare de veghe, îi auzeam bătăile în coșul pieptului. Nu s-a pierdut nici un amănunt legat de această trăire în afara corpului fizic.

După ce m-am liniștit, am aprins o lumânare și am verificat ceea ce văzusem pe altă cale, decât cea obișnuită. Bucuria era așa de mare, încât îmi pierie și somnul și pofta de mâncare.

Deși intuiesc importanța covârșitoare a acestei descoperiri, totuși ceva din interior îmi spune că nu-i decât un început și că va trebui să merg mai departe, să verific, să descopăr tot ceea ce îmi va fi îngăduit.

Chiar a doua zi, am inițiat un fel de discuție cu mine însumi. „Dacă m-am desprins de corp fără voia mea, îmi zic eu, oare nu s-ar putea să fac acest lucru oricând și după voința mea. Cu alte cuvinte, să nu părăsesc corpul decât perfect conștient! Și cum?”

Am luat o bucată de hârtie și am desenat pe ea un cerculeț, cât o pioneză ceva mai mare. Apoi am înnegrit cu creionul interiorul cercului și, după aceea, am fixat hârtia pe scândura acoperișului, la aproape șaptezeci și cinci de centimetri – eu, lungit la orizontală. Și iată și formula adecvată scopului propus, rostită în gând: „N-am să ies din corp decât conștient, privind acest punct!”

Pentru a mă familiariza cu acest experiment, în timpul zilei, din când în când, făceam exerciții de concentrare, privind cu insistență punctul. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate.

Chiar din prima seară, am înregistrat o serie de efecte inedite. Din mâna fizică se desprinde o altă mână, formată din punctișoare luminoase, într-o permanentă mișcare. Surpriza, cu emoția respectivă, a readus dublura mâinii integrând-o în mâna fizică.

Același fenomen s-a întâmplat și cu unul din picioare. Piciorul fizic, aflat în poziția îndoit, dublura sa părăsindu-l, a luat o altă poziție, adică cea normală de întindere înainte. În final, rezultatul a fost același: revenire la întregul inițial.

În cele din urmă, m-am desprins brusc de corp și m-am gândit puternic la părinții mei, de care mă despărțea un zid. M-am repezit cu capul înainte în acel obstacol. Dar îndată m-am oprit. „Cum e posibil să trec prin zid?” Această îndoială mi-a oprit elanul inițial. Mă aflam într-o poziție ciudată: cap, mâini și bust erau în afara zidului și restul în interiorul podului. Experiența fusese ratată. M-am lăsat în voia somnului obișnuit de câteva ore.